

“In 2012 zijn er 271.770 Kids-ID's uitgereikt. Eind 2012 was 59 % van de kinderen jonger dan 12 jaar in het bezit van een Kids-ID.”

Algemene Directie Instellingen en Bevolking

De Algemene Directie Instellingen en Bevolking (ADIB) waakt over de democratische rechten en de identiteit van de burger.

Deze directie produceert en verdeelt de elektronische identiteitskaart, de vreemdelingenkaart en de Kids-ID. Ook het Rijksregister, de centrale databank waarin alle bevolkingsgegevens worden opgeslagen, wordt door de ADIB beheerd. De Protocoldienst staat in voor de organisatie van onder andere de nationale feestdag en het Te Deum. Ten slotte zorgt deze directie voor een vlot en democratisch verloop van de verkiezingen.

Elektronische identiteitsbewijzen

De ADIB produceert en verdeelt de elektronische identiteitskaart, de Kids-ID en de elektronische verblijfstitels voor vreemdelingen.

Elektronische identiteitskaart

De elektronische identiteitskaart (eID) is een zeer veilige kaart die de burger voor heel wat toepassingen kan gebruiken, waaronder:

- het invullen van zijn belastingaangifte (Tax-on-web);
- het aanvragen van documenten bij de gemeente;
- het aanvragen van een uittreksel uit het Rijksregister;
- het inkijken van zijn pensioen-dossier;
- het ondertekenen van een huurcontract.

In 2012 zijn er 1.983.722 eID's uitgereikt, gemiddeld dus 5.435 per dag. Sinds het ontstaan van de eID in oktober 2003 zijn er al 16.183.495 kaarten uitgereikt.

In 2012 zijn er gemiddeld 5.435 eID's per dag uitgereikt.

Op 9 januari 2012 is een wet gestemd die voorziet in de verlenging van de geldigheidsduur van de eID van 5 naar 10 jaar. Een Koninklijk Besluit zal bepalen op welke datum deze wet van kracht wordt. Een verdubbeling van de geldigheidsduur vermindert de

administratieve rompslomp voor zowel de burger als het gemeentepersoneel.

De eID is een veilig identiteitsdocument. Dankzij een aantal veiligheidskenmerken is de kaart zeer moeilijk te vervalsen. Bij een verdubbeling van de geldigheidsperiode van de eID moet hetzelfde veiligheidsniveau te allen prijze behouden blijven. De verschillende informaticaleveranciers die betrokken zijn bij het productieproces van de eID, voeren hiertoe de nodige aanpassingen uit.

Omdat het om een technisch zeer complex project gaat, zal de eerste eID met een geldigheidsduur van 10 jaar ten vroegste begin 2014 uitgereikt worden.

Kids-ID

De Kids-ID is het elektronische identiteitsdocument voor kinderen jonger dan 12 jaar. De kaart is 3 jaar geldig en niet verplicht. Enkel wie met zijn kinderen naar het buitenland (binnen de EU) reist, moet tijdig (3 weken voor vertrek) een Kids-ID aanvragen bij de gemeente.

Daarnaast kan de Kids-ID vaak ook gebruikt worden als toegangkaart tot de bibliotheek of het zwembad, als lidkaart van de sportclub of om zich in te schrijven op school.

In 2012 zijn er 271.770 Kids-ID's uitgereikt. Eind 2012 was 59 % van de kinderen jonger dan 12 jaar in het bezit van een Kids-ID.

Vreemdelingenkaart

In 2012 is gestart met een proefproject om biometrische gegevens (vingerafdrukken en foto's) aan te brengen op de verblijfstitels voor niet-EU-vreemdelingen. Het proefproject is in december 2012 begonnen in Sint-Pieters-Woluwe, de eerste Belgische gemeente waar de apparatuur voor de opname van biometrische gegevens is geïnstalleerd.

Van januari tot mei 2013 zal in enkele andere gemeenten een proeffase van start gaan. De veralgemening van de opname van biometrische gegevens naar de rest van het land is gepland voor de tweede helft van 2013.

“In 2012 is gestart met een proefproject om biometrische gegevens (vingerafdrukken en foto's) aan te brengen op de verblijfstitels voor niet-EU-vreemdelingen.”

De ADIB heeft voor dit project onder meer samengewerkt met de Dienst Vreemdelingenzaken en de staatssecretaris voor Asiel en Migratie. De FOD Buitenlandse Zaken heeft eveneens meegewerkt omdat ook paspoorten in de toekomst biometrische gegevens zullen moeten bevatten. Een samenwerking zorgt altijd voor schaalvoordelen en een beperking van de kosten.

Strijd tegen identiteitsfraude

Identiteitsfraude blijft wereldwijd een ernstig probleem. Bij deze vorm van fraude eigent een persoon zich de identiteit van iemand anders toe. De slachtoffers zijn vaak onmachtig om hun onschuld te bewijzen.

DocStop / CheckDoc

Deze toepassing vormt een belangrijk instrument in de strijd tegen identiteitsfraude en wordt voortdurend uitgebreid.

DocStop

DocStop is een gratis nummer (00800 2123 2123), wereldwijd beschikbaar,

waar de burger de klok rond het verlies of de diefstal van zijn identiteitsbewijs kan melden. De oproepen naar DocStop komen toe bij een helpdesk, waar de oproeper wordt geïdentificeerd aan de hand van zijn gegevens in het Rijksregister. De informatie over verlies en diefstal wordt ingevoerd in CheckDoc (zie verder). Vanaf dat moment wordt het identiteitsdocument geblokkeerd. De burger ontvangt ook een brief waarin gemeld wordt dat zijn kaart geblokkeerd is.

In 2012 heeft DocStop 228.684 oproepen ontvangen tegenover 218.354 in 2011, een lichte stijging van 4,73 %. De term oproep betekent elke verklaring waarmee burgers, politie en gemeenten aangeven dat een kaart verloren, gestolen of teruggevonden is. Meer informatie over DocStop is te vinden op www.docstop.be.

“In 2012 heeft DocStop 228.684 oproepen ontvangen en is het aantal gebruikers van CheckDoc gestegen tot 12.165.”

CheckDoc

Met CheckDoc (www.checkdoc.be) kan de geldigheid van Belgische identiteitsdocumenten nagekeken worden. Naast paspoorten en de verschillende types identiteitskaarten, is het ook mogelijk het inschrijvingsbewijs van voertuigen te controleren.

In 2012 is het aantal gebruikers van CheckDoc gestegen tot 12.165. In 2011 waren dat er 9.095. Het aantal raadplegingen in 2012 bedroeg 237.230 (gemiddeld 19.769 per maand) tegenover 178.098 in 2011.

Europees project ASINP

In het kader van het Europese project ASINP (“Strengthening Architectures for the Security of Identification of Natural Persons”), opgestart op initiatief van België en gefinancierd door Europa, is in 2012 een sitestudie uitgevoerd. Het doel was om enerzijds een inventaris op te maken van de identificatie- en registratieprocessen voor de natuurlijke personen die in de 27 lidstaten van de Europese Unie toegepast worden. Anderzijds zou er een SWOT-analyse (sterke en zwakke punten, opportuniteiten en risico's) gebeuren van elk systeem van identiteitsbeheer, alsook een gezamenlijke SWOT-analyse voor de hele unie.

Eind 2012 hebben alle 17 lidstaten die aan de studie deelgenomen hebben, het eindverslag van de individuele en gezamenlijke SWOT-analyse ontvangen. De resultaten zullen voorgesteld en besproken worden op vergaderingen van deskundigen van het Europese netwerk. Op die vergaderingen zullen best practices uitgewisseld kunnen worden. Het is de bedoeling dit netwerk naar de toekomst toe te behouden en er concrete voorstellen te formuleren met als doel de identiteitsketen in de hele Europese Unie tegen eind 2013 te versterken.

Bevolking

De ADIB heeft haar strijd tegen domiciliefraude, meer bepaald de handel in fictieve adressen, voortgezet en de onderrichtingen over de bevolkingsreglementering en de identiteitskaarten geactualiseerd.

Strijd tegen domiciliefraude

Elke inwoner van België beschikt over een hoofdverblijfplaats. De hoofdverblijfplaats is, volgens de bevolkingswet, de plaats waar een persoon of een gezin gewoonlijk leeft.

De fraude met domicilies kan verschillende vormen aannemen: niet-inschrijving op de hoofdverblijfplaats, verblijf op een ander adres dan aangegeven, inschrijving op een fictief adres ... Het zijn de gemeentebesturen die de werkelijkheid moeten nagaan van de verblijfplaats van een persoon die zijn hoofdverblijfplaats vestigt in een gemeente van het land of die van hoofdverblijfplaats in België verandert. De politiediensten, die een opleiding hebben gevolgd over domiciliecontrole, moeten aan de gemeenten de personen signaleren die er zonder inschrijving verblijven.

Om de politiediensten hierbij te helpen, hebben de bevolkingsinspecteurs, na de opstart in 2011, ook in 2012 nog verder de permanente opleidingen gegeven in de provinciale politiecholen en aan politiezones die hierom verzochten. Ook aan de opleidingen die de RVA in 2012 heeft gegeven aan lokale politiediensten en gemeentelijke bevolkingsdiensten is deelgenomen om de regelgeving rond de inschrijving toe te lichten.

Een fenomeen dat de laatste jaren almaar vaker voorkomt, is de handel in fictieve adressen.

Het gaat vaak om personen die tegen betaling fictieve adressen aanbieden aan mensen die er zich laten registreren maar niet gaan wonen.

De mensen die zich op het fictieve adres registreren, doen dat meestal om hogere uitkeringen te ontvangen of om gerechtdeurwaarders of schuldeisers te ontlopen. Domiciliefraude leidt zo vaak tot het zich onttrekken aan wettelijke, administratieve en justitiële verplichtingen en is nauw verbonden met sociale en fiscale fraude.

De regering maakt een prioriteit van de strijd tegen alle vormen van fraude. Daarom wordt alles in het werk gesteld om de preventie van en de strijd tegen fictieve domicilieadressen te verbeteren.

Om dit op globale en gecoördineerde wijze aan te pakken, neemt de algemene directie actief deel aan het project van het College van Procureurs-generaal om een omzendbrief op te stellen ter bestrijding van domiciliefraude. Hierbij zijn ook de bevoegde inspectiediensten van de federale departementen betrokken. De bedoeling is om de omzendbrief in 2013 te verspreiden.

Actuele en toegankelijke onderrichtingen

Heel wat instanties, zoals deze die verantwoordelijk zijn voor sociale uitkeringen, doen een beroep op de informatie in het Rijksregister. Die informatie is gebaseerd op de informatie uit de bevolkingsregisters van de gemeenten. Het is dus erg belangrijk dat gegevens als gezinssamenstelling en hoofdverblijfplaats correct zijn. Om tot

een zo goed mogelijke naleving van de bevolkingsreglementering te komen, moet deze zo duidelijk mogelijk zijn voor burgers en gemeentebesturen. In 2012 zijn zowel de onderrichtingen over de bevolkingsreglementering als deze over de identiteitskaarten geactualiseerd. Ze zijn begrijpelijker geformuleerd zodat ze toegankelijker worden voor zowel de burger als voor het personeel van de gemeentelijke bevolkingsdiensten. De vernieuwde onderrichtingen staan eveneens op de website, waardoor die een permanente ondersteuning vormt.

Rijksregister

Het Rijksregister is een databank die gegevens bevat van de personen die ingeschreven zijn in de bevolkings- of vreemdelingenregisters van de gemeenten, in de diplomatieke zendingen en consulaire posten in het buitenland en in het wachtregister (kandidaatvluchtelingen en hun familie). De Algemene Directie Instellingen en Bevolking beheert de gegevens in het Rijksregister. De gemeenten leveren de informatie aan. Burgers moeten zelf bepaalde inlichtingen, zoals hun adres of beroep, doorgeven aan de gemeenten. Het Sectoraal comité van het Rijksregister waakt erover dat alleen bevoegden toegang hebben tot de gegevens.

Meer transparantie

De burger wordt alsmat meer betrokken bij het beheer van zijn persoonlijke gegevens in het Rijksregister. Via de toepassing [Mijn Dossier](#) kan elke burger zijn gegevens in het Rijksregister raadplegen en nagaan wie zijn

gegevens de laatste 6 maanden heeft ingekeken. In 2012 is de toepassing 301.771 keer geraadpleegd.

Deze toepassing is in 2012 herwerkt, waardoor het signaleren van fouten erin is geïntegreerd. Hierdoor zal een burger de fouten in zijn gegevens rechtstreeks online kunnen melden en zich dus niet meer naar de gemeente moeten verplaatsen. De nieuwe versie van Mijn Dossier zal begin 2013 operationeel zijn.

“In 2012 is de toepassing Mijn Dossier voor het eerst meer dan 300.000 keer geraadpleegd.”

De eerste stappen naar een relationele databank

Het Rijksregister is in 2012 begonnen met de migratie naar een relationele databank. Dit zorgt ervoor dat de gegevens eenvoudiger en gebruiksvriendelijker te beheren zijn en dat ook niet-technisch personeel hieraan kan meewerken. Ook de exploitatie- en onderhoudskosten verminderen. De migratie verloopt volgens planning en wordt in 2013 voortgezet.

Decentralisering en vereenvoudiging

Een instelling die toegang wil hebben tot de gegevens in het Rijksregister, moet dit aanvragen. Als die instelling gemachtigd wordt en daarna ook geregistreerd is, krijgt ze toegang tot de gegevens. Elke instelling heeft ook een verantwoordelijke die de lijst beheert

met de verschillende personen die binnen zijn instelling toegang hebben. In 2012 heeft het Rijksregister een webapplicatie ontwikkeld waarmee deze verantwoordelijke, via authenticatie met zijn elektronische identiteitskaart, deze lijst up-to-date kan houden (schrappingen, toevoegingen).

Deze nieuwe toepassing betekent een interessante administratieve vereenvoudiging voor de verantwoordelijken en maakt een nauwkeuriger beheer mogelijk van de lijsten van gebruikers die binnen de instelling gemachtigd zijn om toegang te hebben (responsabilisering van de gebruikersinstanties). Ze zorgt ook voor een betere bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Snellere registratie van gegevens uit overlijdensakte

Naar analogie met de geboorteakte, kunnen gegevens uit de overlijdensakte sinds 2012 automatisch, in gestructureerde vorm, geregistreerd worden in het Rijksregister. Ongeveer 156 gemeenten nemen actief deel aan dit nieuwe project.

Verkiezingen

In 2012 heeft de Directie Verkiezingen zich ingelaten met de inschrijvingen van buitenlandse burgers op de kieslijsten voor de gemeenteraadsverkiezingen. Daarnaast zijn de voorbereidingen aangevat voor de “moeder der verkiezingen” van 2014.

De voorbereidingen voor de federale, Europese en regionale verkiezingen van 2014 – ook wel de moeder der verkiezingen genoemd – zijn gestart. Tijdens de voorbereidingen moet

er rekening gehouden worden met de verschillende wijzigingen aan de kieswetgeving ten gevolge van de staats hervorming. Zo zijn er onder andere de splitsing van de oude kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde en de aangepaste procedure voor de Belgen in het buitenland om zich als kiezer in te schrijven.

Op zondag 14 oktober 2012 hebben er gemeenteraadsverkiezingen plaatsgevonden. Sinds 2006 zijn de 3 gewesten verantwoordelijk voor de organisatie van de provinciale en gemeenteraadsverkiezingen.

De federale overheid blijft wel bevoegd voor het inschrijven van de buitenlandse burgers op de kieslijsten voor de gemeenteraadsverkiezingen. De voorwaarden waaronder een vreemdeling kan deelnemen aan deze verkiezingen, zijn sinds 2011 terug te vinden op de [website van de Directie Verkiezingen](#). Op dezelfde site zijn in 2012 ook FAQ's en documenten voor de gemeenten toegevoegd. Het opstellen van deze documenten is gebeurd met de medewerking van de Dienst Vreemdelingenzaken.

Voor de gemeenteraadsverkiezingen van 14 oktober 2012 konden de vreemdelingen zich inschrijven tot 31 juli, de datum waarop de definitieve kieslijsten werden vastgelegd. Op 31 mei, 2 maanden vóór de afsluitdatum, heeft minister Milquet een persconferentie gehouden om de gemeenten aan te sporen de vreemdelingen goed te informeren over hun recht om te stemmen en de geldende procedures ter zake.

De statistieken met het aantal vreemdelingen dat zich had ingeschreven voor de verkiezingen, werden sinds maart 2012 maandelijks gepubliceerd op de [website verkiezingen](#). In juli 2012 werden de cijfers wekelijks geüpdatet.

Protocol

Zowel voor publieke instellingen als voor private actoren (maatschappijen, federaties ...) is de Protocoldienst van de FOD Binnenlandse Zaken de referentie voor informatie over het protocol. De dienst ontvangt vragen in verband met bevestiging, voorrangregels en de verwelkoming van de koninklijke familie. Bovendien is de Protocoldienst de organisator en de coördinator van verschillende grote evenementen zoals de nationale feestdag (Te Deum en defilé) en Wapenstilstand.

Op 14 maart 2012 kwamen 22 kinderen en 6 begeleiders om bij een busongeval in het Zwitserse Sierre. Het land verkeerde in rouw. De Protocoldienst heeft alle modaliteiten met betrekking tot de nationale rouw georganiseerd.

In Lommel en Leuven – waar de kinderen naar school gingen – werden er begrafenisceremonies georganiseerd waarbij afscheid werd genomen van de overledenen. De Protocoldienst heeft de organisatie daarvan in goede banen geleid.

De Protocoldienst is ook verantwoordelijk voor de organisatie van officiële begravenissen. In 2012 hebben er 2 zulke begravenissen plaatsgevonden. Damien Henryon, een 25-jarige politieagent, werd op 4 april doodgereden door vluchtende inbrekers. Hij ontving postuum de medaille voor verdienste van minister Milquet, die aanwezig was op de officiële begravenis. Brandweerman Ernest Robeyns kwam om het leven tijdens de uitoefening van zijn job.

